

---

# Zbiór zasad etyki adwokackiej i godności zawodu

---

Palestra 49/1-2(553-554), 129-130

---

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach  
dozwolonego użytku.

wódzkiego w A. od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w A. z dnia 20 stycznia 1962 r. (KD 28/61),

orzeka:

zaskarżone orzeczenie zatwierdzić (...).

#### Uzasadnienie

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna do Spraw Adwokatów w A. orzeczeniem z dnia 20 stycznia 1962 r. (w sprawie KD 28/61) uznała obwinionego adw. X za winnego tego, że „w sierpniu i wrześniu 1961 r. w A. wbrew postanowieniu Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej do Spraw Adwokatów w A. z dn. 18 sierpnia 1961 r. KD 19/61, którym zawieszono go tymczasowo w wykonywaniu czynności zawodowych, w dalszym ciągu czynności te podejmował, występując kilkakrotnie jako adwokat-pełnomocnik stron na rozprawach przed Miejską Komisją Lokalową bądź Kolegium do spraw lokalowych”, tj. za winnego naruszenia art. 87 ustawy o ustroju adwokatury, i za to na mocy art. 89 cyt. ustawy wymierzyła mu karę dyscyplinarną zawieszenia w czynnościach zawodowych na okres jednego roku.

Od tego orzeczenia złożyli odwołania:

1) Prokurator Wojewódzki w A. – w części dotyczącej wymiaru kary, który wnosił zarazem o wymierzenie obwinionemu kary zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych na okres lat dwóch, oraz

2) obwiniony, który powołując się na art. 30 k.p.a., wnosił o uchylenie orzeczenia i uniewinnienie go od stawianego mu zarzutu.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna zważyła, co następuje:

Art. 30 § 1 k.p.a., który głosi, że „Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna, posiadająca zdolność do czynności prawnych”, nie ekskulpuje adw. X w niniejszej sprawie choćby dlatego, że tenże adw. X, będąc zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych adwokata, brał udział w sprawach, które przyjął za wynagrodzeniem i prowadził jeszcze przed powyższym zawieszeniem (sprawy małż. K. oraz R. i T.). Powoływanie się obwinionego na fakt rzekomego zaznaczenia w każdej sprawie, że „występuje na zasadzie art. 30 k.p.a.”, a nie jako adwokat, nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy.

W tym stanie rzeczy należało postanowić jak w sentencji.

★

## Zbiór zasad etyki adwokackiej i godności zawodu

Uchwalony w 1961 r. przez Naczelną Radę Adwokacką Zbiór zasad etyki adwokackiej i godności zawodu stanowią wielkiej wagi dokument, którego postanowienia powinny być możliwie wszechstronnie propagowane i ściśle wcielane w życie. Zwłaszcza zaś w okresie obecnym, kiedy mnożą się wykroczenia przeciwko zasadom etyki zawodowej, rośnie ogromnie znaczenie wspomnianego wyżej Zbioru.

Za pomocą szkolenia aplikantów adwokackich i omawiania poszczególnych zagadnień na zebraniach zespołów adwokackich, w drodze odpowiedniej akcji prasowej na łamach „Palestry” należy dążyć do wszechstronnego krzewienia znajomości postanowień Zbioru zasad wśród wszystkich zainteresowanych członków zawodu. Będzie to akcja propagująca właściwe zasady postępowania, akcja która zapobiega powstawaniu nieodpowiednich form wykonywania zawodu.

Niezależnie od tego Zbiór zasad stanowi ważne narzędzie w ręku adwokackich komisji dyscyplinarnych, gdyż na jego podstawie będzie łatwiej niż dotychczas ustalić, czy i w jakim stopniu konkretny czyn stanowi uchybienie zasadom etyki i godności zawodu. Należy przy tym dążyć do tego, aby możliwie jak najbardziej ułatwić pracę komisji dyscyplinarnych i złączyć w jedną całość dotychczasowy dorobek orzecznictwa dyscyplinarnego z postanowieniami Zbioru zasad.

(...) Zbiór zasad powstał jako pewnego rodzaju kodyfikacja uchwał organów adwokatury i orzecznictwa dyscyplinarnego. Z tego względu tezy dotychczasowego orzecznictwa w zasadzie nie będą w najmniejszym stopniu pozostawać w sprzeczności z postanowieniami Zbioru zasad, wręcz przeciwnie, będą stanowić ich wyjaśnienie i uzupełnienie.